

SÜG-Press

---

5. november 2019 - Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea - Number 627

KOLMAPÄEVAST PÜHAPÄEVANI

K 06.11

14.00 Juhtkonna koosolek
15.50 Võõrkeelte ainekomisjoni koosolek
13.00 MK Koolivikker Muhus

N 07.11

9.50 Vabavanker
11.00 Vabavanker
17.00 Aktiivilaager

R 08.11

Aktiivilaager
Matemaatikaõpetajate päevad Kuressaares 8.-9.11

L 09.11

10.00 Loodusteaduste olümpiaadi piirkonnavor
Matemaatikaõpetajate päevad Kuressaares 8.-9.11

P 10.11

E 11.11

10.45 Klassivanemate koosolekud
13.00 Direktsiooni koosolek

T 12.11

16.00 Õpilasesinduse koosolek
15.45 Tehnikanõukoja koosolek
16.00 Kadri-Mardi võrkpalliturniir PK
17.00 Eelkool

K 13.11

13.00 MK Tulevikukompass spordihoones
„Selge pilt” koolitus 12. klassidele

N 14.11

16.00 Gümnaasiumi mälumängu III voor
16.00 Väärikate Ülikool
18.30 Ö-Ülikool

R 15.11

16.30 Segakoori laululaager Astes 15.-16.nov

L 16.11

12:00 Lingvistikaolümpiaadi eelvoor
Rahvatantsulaager Astes

P 17.11

Rahvatantsulaager Astes

TÄNU TEGIJALE!

HEV-ainekomisjon — halloween'i korraldamise eest väikses majas.

Õpilasesindus — Kuldvillaku korraldamise eest.

Rita Ilves — õpilaste väga hea ettevalmistuse eest väitluse START-turniiriks.

PEDAGOOGILISED KÕNELUSED

K 06.11 Liis Ojasaar. Minu Ameerika 2

N 07.11 Direktsiooni info

R 08.11 Kersti Truverk. Lugusid Alicantest

E 11.11 Viljar Aro

T 12.11 Marit Kikas. Taas õpetaja innovatsioonilaborist

K 13.11 Liis Ojasaar. Minu Ameerika 3

N 14.11 Direktsiooni info

R 15.11 Ester Sõtšova. Terviklik õppeprotsess

KÜMNENDIKE SÜGISTUULED

Septembri alguses olin segaduses – ei teadnud, milline minu elu edasi olema hakkab. Esimese nädala lõpuks olin kõik õpetajad ära näinud ja olukord ei tundunud hull.

September õpetas mulle, kui raske on ilma koolivormita hakkama saada – veedan peegli ees üha rohkem aega. Olen hakanud rohkem seelikuid ja kleite kandma ning dressipluusi asemele tulid korralikud jakid. Ja minu sõber mõtleb igal hommikul, et millise särgi ta selle või teise lipsuga paneb. Muutunud on tal ka küllamineku riietus – tahaks üha viisakamalt riides olla.

Oktoobri algus ennustas head klassivaimu – tahtmist tulla kooli eelkõige seltskonna ja kogemuse pärast. Viimased on minu jaoks pea ainus õppimisviis, sest nagu on öelnud Mihhail Lomonossov: „ Ühte kogemust tõstan ma kõrgemale kui tuhandet arvamust, mille on sooritanud ainult mõttelend“.

Tunnen end juba praegu iseseisvamana. Muutunud on nii mu sõpruskond kui ka minu huvid ja väärtused. Uude kooli tulles olin ma küll kohusetundlik, aga samas võrdlemisi laisk. Olin harjunud asju lõdva randmega tegema. Koduseid töid tegin viimati kuuendas klassis. Gümnaasiumis pole mul veel ühtegi tegemata kodutööd. Võtan asju palju tõsisemalt ja saan aru, milleks midagi teen. Ühel sõbral kuulus põhikoolis tund kodutöödeks, nüüd kulub igaks aineks tund. Teine sõber räägib, et hirm tohutute kodutööde ees, mida põhikoolis levitati, ei vasta küll tõele. Tunni- ja kontrolltööd olid alguses lihtsamad, nüüd juba natuke keerulisemad, nõudmisi on rohkem ja eeldatakse kõrgemat intelligentsi.

Rääkisin ka oma vanematele, et mul on kooli pärast stress, aga selle tekitaja olen ma ise, kuna need olukorrad pole üldse nii hullud, kui ma arvan. Nemadki said aru, et ma ise teen endale kõik mitu korda raskemaks.

Kehaline kasvatus on olnud üks paras pähkel. Uue õpetajaga on ka uued nõuded, mis on väga ekstreemsed võrreldes eelmise kooliga. Pikemad maad on vaja joosta, igasugused treenimisviisid ja venitused jpm. Kuuga on tulnud palju kohaneda uue treeningukavaga, aga tunnen end paremini, kui kunagi varem. Vaimne pool on saanud aga omamoodi trenni. Kuna on uued ja karmimad õpetajad, kes nõuavad tunnis rohkem, olen pidanud kohanema pideva sünge ajumõtlemisega. Enesehinnang on madalale langenud. Tunnen end halvasti, kuna tean, et suudan palju rohkem, kui praegu teen, aga olen liiga laisk, et seda parandada.

Ma lihtsalt pole harjunud olema keskpärane – gümnaasiumis on mu ümber nii palju noori, kes teavad, mida nad tahavad, kes on minust vaimsetelt võimetelt mitme pea jagu üle. Ma ei ole enam mitte milleski kõige parem. Selleks peaks nägema roppu vaeva, aga ma pole õppinud pingutama. Mulle jääb aga mulje, et olen oma madalamaks muutunud enesehinnangu kiuste paremaks inimeseks saanud.

Keskkond minu ümber muutus kooli vahetusega totaalselt. Valides mõne teise kooli, oleksin edaspidi olnud samasugune looderdaja. Oma vanade sõpradega ei tunne ma enam erilist sidet. Meie arusaamad elust on erinevad. Minu prioriteetideks on hea haridus ja tulevik, neile tundub aga tähtis olevat pidutsemine. Uute sõpradega olen leidnud ühise keele – meil on sarnased huvid ja väärtushinnangud. Huumorisoongi on meil ühine. Vanas klassis oli meid vaid seitse, nüüd aga kordi rohkem. Plussiks olen leidnud, et suuremas seltskonnas on suurem tõenäosus leida sarnaste huvidega sõpru. Lisaks kõigele olen hakanud kirja panema õpetlikke ütlusi, mida siit-sealt raamatutest, filmidest, koolist kuulnud või leidnud olen. Näiteks: „Pole piitsa, pole präänikut.“; „Kui valu nautima õpid, oled võitja.“; „Kui sul on sidrun, tee sellest limonaadi.“; „Arened vaid tugevama vastasega mängides.“

Muutused minus nende kahe kuu jooksul pole olnud küll märkimisväärselt suured, kuid nad on olemas. Mulle meeldib see inimene, kelleks ma muutumas olen. Tunnen end vabamana ja üha rohkem iseendana. SÜG-i õhkkond on väga rahulik, nagu oleks kõik üks suur perekond, mis muudab õpetajatele oma probleemide kurtmise palju lihtsamaks. Mul on teadmisi vaja – tahan õppida, eksida, analüüsida, seostada, veidike pidu panna ja siis võimalikult palju meelde jätta ning kõigele rakendust leida. Pole mingi saladus, et päriselus ei tee lai silmaring ja korraldatud teadmistepagas liigset valu. Ma ei püüa kuldmedalit ega kiituskirja. Ma püüan häid suhteid, kogemusi, silmaringi ja mälestust, millest kunagi ahju ääres lastelastele rääkida. Gümnaasiumi jooksul ihkan saada üdini enesekindlaks ja motiveeritud inimeseks. Eks siis näen, kas veel käimas enesearenduskülvist ka rahuldavat saaki oodata on. Ja need tuuled, need sügistuuled

puhuvad aina tugevamalt ning toovad tasapisi kaasa nii palju uusi seiklusi ja avastamata teid ...

Psühholoogiat õppivate kümnendike eneseanalüüsides kokku pannud ja nii neile kui kõigile kümnendikele edu soovides

Viljar Aro, psühholoogiaõpetaja ja koolijuht

VABARIIKLIK ÕPIOSKUSTE OLÜMPIAAD

26. novembril toimus Viljandis õpioskuste olümpiaadi finaal, kus osalesid Saaremaa Ühisgümnaasiumi 6. klasside õpilased Illimar Kirss (6.b), Jarno Mononen (6.b), Laur Erik Laine (6.b), Rando Rand (6.a) ja Mart Pääsukene (6.a).

Õpioskuste võistlusel osalesid maakondade parimad võistkonnad. Ülesandeid lahendati neljas eri temaatikaga toas ning ülesannete pearõhk oli erinevate allikate ja töövahendite abil info leidmise ja käsitlemise oskustel. Saaremaa Ühisgümnaasiumi võistkonnal läks Viljandis väga hästi: lisaks maakondlikule võidule õnnestus finaalis saada kolmeteistkümne kooli seast 5. koht.

Poisid ise tunnistavad, et maakondliku vooru võitmine ja finaali pääsemine oli nende jaoks

üllatuslik ning hindavad enda tulemust Viljandis heaks, kuigi ülesanded olid maakondlikust võistlusest raskemad.

Reeli-Alli Kaesvelt, juhendaja

Maakondlik väitluse START-turniir

30. oktoobril toimus Kuressaare Gümnaasiumis järjekordne väitlusturniir, justnimelt algajatele. Selleaastaseks teemaks oli "Eestis tuleks jõuliselt vähendada üldkeskhariduse õppekohti" ehk gümnaasiumikohti. Kohal olid kõik 10. klassi õpilased, kes varem turniiridel osalenud polnud: kokku 12 võistkonda, millest 3 Saaremaa Ühisgümnaasiumist ja 9 Kuressaare Gümnaasiumist. Ühte võistkonda kuulus 3 liiget, kes olid ära jagatud esimeseks, teiseks ja kolmandaks kõnelejaks. Loosi teel saadi teada, kes kelle vastu on, samuti ka see, kas ollakse eitus või jaatus.

Kõik võistkonnad pidid valmistama kõned nii eituseks kui ka jaatuseks ja statistilised argumendid sisse tooma, et vastasel oleks võimalikult raske näidet ümber lükata. Iga võistkonna jaoks oli kolm vooru ning punkte said kõik osalejad ka individuaalselt. Kuna finaali ei plaanitud, olid lõpuks võitude poolest võrdsed kaks tiimi. Niisiis tulid mängu ka individuaalpunktid.

Kokkuvõtteks sai esimese koha tiim nimega "Kolm pörsakest" (koosseisus Ats Rosenfeld, Martin Vesberg ja Cathrin Benita Poopuu), teise koha "Zeus" (Pilleliis Leemet, Kelly Grahv ja Carl-Juhan Meri). Kahjuks ei avaldatud võistkonna "Naised mustas" (Sanna Reesi Hoogand, Karis Kivi ja Annika Suurna) kohta; võideti siiski 2 vooru 3st.

Cathrin Benita Poopuu, 10.C

KULDVILLAK

31. oktoobril toimus õpilasesinduse poolt läbi viidav Kuldvillak.

Tegemist on tuntud formaadil põhineva mälumänguga, mis meil erinevalt tavapärasest toimus meeskondlikult. Kokku osales gümnaasiumi peale kuus võistkonda, kes kõik tihedasse võistlustulle astusid. Küsimusi oli viiest erinevast valdkonnast: geograafia, loodus, ajalugu, varia ning muusikalised vahepalad. Ülekaalukas võit läks 10.C klassile, kes domineeris mängu 3300 punktiga.

Kuidas me väikeses majas halloween'i tähistasime

31. novembril toimus väikeses majas ühine halloween'i tähistamine, millest võttis osa kokku 6

klassi. Sellel päeval olid kõik õpilased ja õpetajad kooli tulnud kostüümides, üks hirksam kui teine. Kõik klassid olid ette valmistanud väikese etteaste.

3.e ja 2.l õpilased ehk kõige nooremad Tähemaa lapsed saabusid halloween'i hommikule otse Tähemaalt. Koostöös Tähemaa emaga valmis pluusiks võlutud kaart, kus olid kirjas töötavad jaamad. Jaamade asukohta tähistasid tööõpetuse tunnis õmmeldud nõõbid. Nii said Tähesära, Täheprintsess, Lumekuninganna Elsa ja Väike Dracula rääkida oma loo ja näidata, kus nad Tähemaal asuvad. Valgust ja tulede süttimist aitas toimetada Suure Dracula lapselapselaps Väike Dracula.

Meie tegemistest jutustas ka laul "Tähemaa lapsed" ja muidugi Lumekuninganna Elsa võluv tants.

3.c klassi õpilased valmistasid endale peoks kõrvitsa-maskid ja õppisid muusikaõpetaja Sirje abiga selgeks laulu "Ketraja". Klassijuhataja ja tugiisik olid mustad nõiad ja meie ainuke tüdruk Anette valge nõid. Anette esitas pealtvaatajatele flöödil soolopala.

4.c klass esitas Just Dance'i tantsuvideo põhjal loo „Tondipüüdjad”, mis haaras kaasa kogu saali.

Mustkunstnikud 1.c klassist näitasid võlutrikke: osavalt võluti pallid tühja topsi, kaotati sõlmed võlunööri, tõmmati punane pael pöidlast välja ja torgati tikud läbi topsi.

2.c esines luuletusega, mis rääkis linnast, kus kõik läks äkki tagurpidi ja õigetpidi jäi ainult üks tiritamm.

Lisaks eeskavale said õpilased osaleda erinevates töötubades. Kõik said endale meisterdada pühale sobiva paberist nahkhiire, panna ennast proovile erinevates loogika- ja nuputamisülesannetes ning Blue-Bot põrandarobotite abil katsetada programmeerimist.

Taas kohtusid lapsed ühiseks filmivaatamiseks, mille jaoks oli kõigil kodust kaasa võetud ka pisut näksimist. See osa möödus ilmselt kõige kiiremini ning peagi oli taas aeg õppetööle keskenduda. Võtsime maskid eest, aga mitte kauaks — ees ootab ju mardipäev!

Helle Sulg, Sirje Paakspuu, Merje Lindmäe, Helen Reino, Ester Sõtšova, Merlin Vares

SÜG- i kodutütarde rühmalaager

Meie kauaoodatud sügisene kodutütarde laager algas 31. oktoobril kell 16.30 meie kooli kaminasaalis. Sel korral osales 10 tüdrukut. Laagri alguses jagasime end kahte gruppi: esimene grupp läks lasketiiru püssiga laskma ja teisi ootas Kuressaare kunstikoolis saviga voolimine. Mina alustasin laskmisega. Meie instruktor kordas üle püssiga laskmise reeglid. Meie

laskmisoskused olid paranenud ja olime oma tulemustega rahul. Igaühel oli antud kümme lasku. Peale laskmist läksime kunstikooli õpetaja Pireti juurde saviga voolima. Olime seal ka varem käinud. Saviga voolimine rahustas ja andis hea emotsiooni. Meie grupil valmisid kruusid. Teine grupp oli endale voolinud linnukujud. Jõuluajal saame nad glasuurituna kätte. Jääme põnevusega ootama.

Sealt edasi läksime Rüütli SPA-sse ujuma. Nautisime kõik ujumist ja mullivannis lõõgastumist. Kui tagasi kooli jõudsim, harjutasime omaloomingupäevaks meie esitatavat tantsu. Selle aasta teemaks on Eesti raamatu- või filmitegelased. Õhtu lõppes magustoidu valmistamisega. Selleks oli õpetaja varem ostnud vajaminevad komponendid ning saime hakata kokkama. Magustoitu saime süüa alles järgmisel õhtul oma perega.

Järgmisel hommikul oli äratus kell 8. Pakkisime asjad ja sõime hommikusööki. Toimus rühmasisene koosolek, kus arutasime edasisi plaane.

Peale seda avasime telefonis geopeituse äpi, mis näitas, et peame suunduma Loode tammiku linnuvaatlustorni. Seal ootas meid „aare“, mis oli väga hästi ära peidetud. Kausi sisse jätsime helkuri. Kahjuks pastakas ei töötanud ja me ei saanud end kirja panna, et me selle koha olime leidnud. Peale kümnekilomeetrilist matka kordasime eelmisel õhtul õpitud tantsu. Laagri lõppedes täitsime tagasisidelehe ja tundsim rõõmu korda läinud laagrist.

Täname õpetaja Merle Priid, kellel jätkub aega organiseerida põnevaid ja harivaid laagreid. Järgmine kokkusaamine juba 22. novembril Pärssamal omaloomingupäeval 📍

Eliise Kask, 10.B